

רס בא בדואר

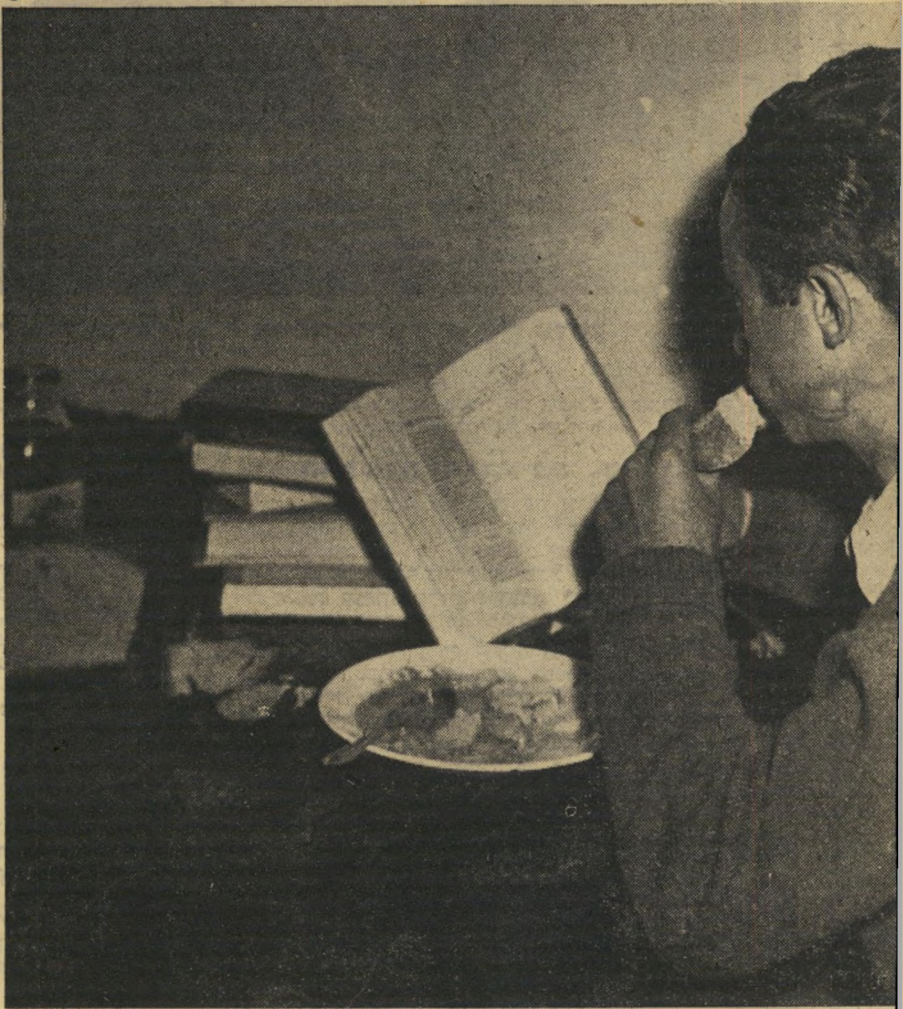
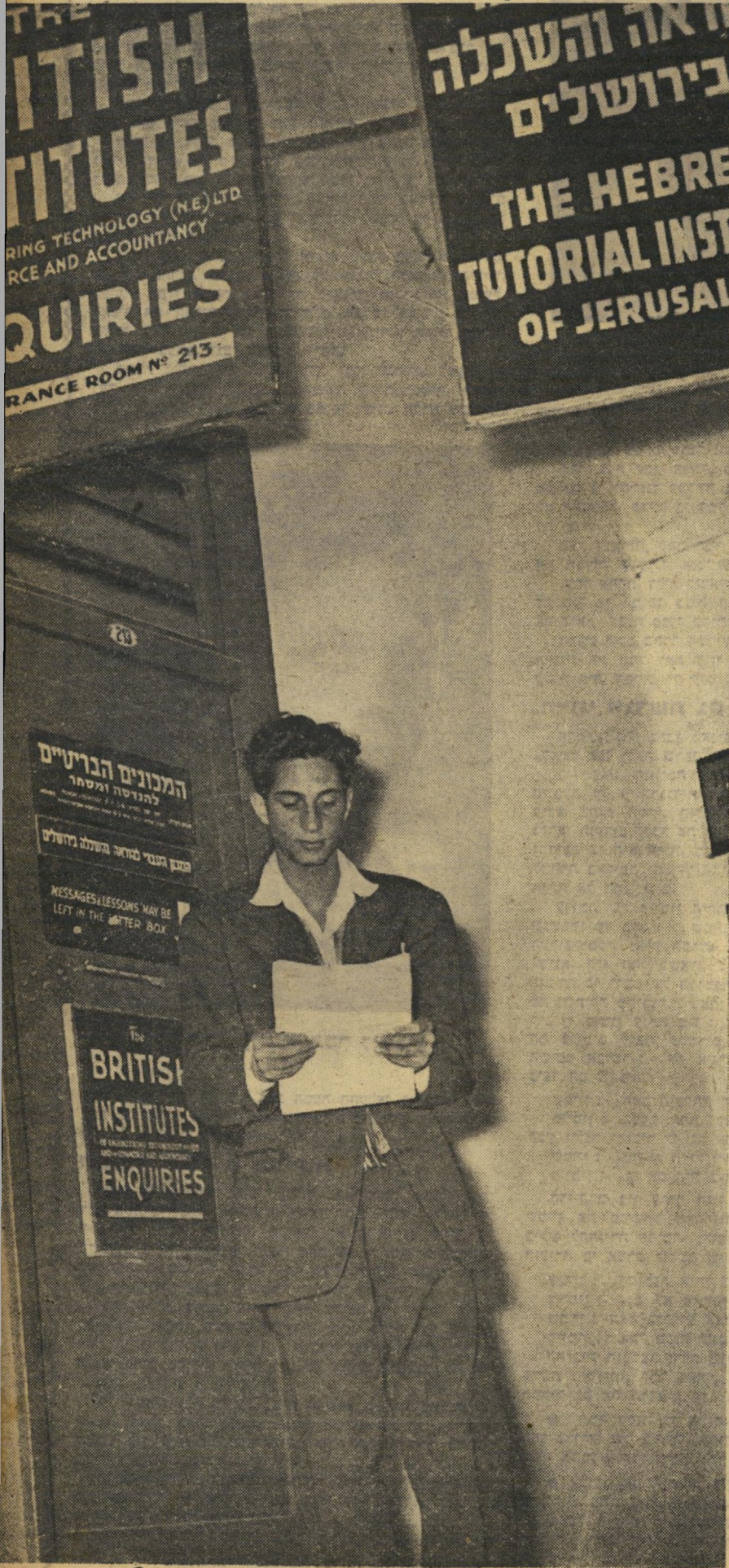
בחור ישיבה קודח נפט

שנתיים במקצוע קדיחת בארות נפט. חלק ניכר מן התלמידים הם חיילים הלומדים בעזרת ובהמרצת הצבא. המשותף לכולם: חוסר יכולת להקדיש זמן או כסף (לפעמים: שניהם) ללימוד בשיטות המקובלות, בכת-ספר או מכללות אשר בהם חייבים להיות נוכחים בכל שיעור ושיעור.

הבולט בין "מכללות הדואר" בארץ הוא המכון הבריטי להנדסה וטכנולוגיה, ירושלים. רשימת תלמידיו ארוכה ומגוונת. בין השאר: איש עכו המשתלם במקצוע תעשיית הגומי, תלמידה תל-אביבית הלומדת אספרנטו ולטינית, סבתא מאנגליה הלומדת עברית כדי שתוכל לקרוא את מכתבי נכדה מישראל, תלמיד ישיבה ממאה שערים המתעמק זה

בית הספר הראשון בעולם שהחל להעזר בדואר להפצת השכלה נוסד באנגליה, בשנת 1868. משם עבר הרעיון לארצות-הברית ולארצות אחרות. כיום לומדים מיליוני אנשים בביתם, מכינים שעורים המגיעים בדואר, שולחים אותם בדואר לתיקון, מקבלים אותם בחזרה גם כן בדואר. התלמיד יכול ללמוד בכל עת פנויה, ליטול לעצמו חופשות כאוות נפשו, לסיים את הקורס במהרה או לא, כי שוב אינו קשור במורה ואף לא בתלמידים אחרים.

ימיו על שרותי תורתו, לפני 'מלומדים לפניו' שהפך ללמוד, כל כך. לא כל יאנה לפרנסה ואל ההר, בא

ביתניים עליו לפרנס את עצמו, אפשרויות הלימוד מצומצמות. הוא מנצל כל רגע של פנאי, מטלטל טאיני יכול לעכל שום ארוחה בלי לתבל אותה בהנדסה עיונית. "כאשר זוכה התלמיד סוף סוף לתעודת ד בבית ספר אחר, התעודות של המכון מוכרות על ידי המוסדות החינוכיים הבינלאומיים.

המורה שולח בחזרה, השעורים שהתלמידים מכינים בבתיהם נמסרים למורים המתקנים אותם, שולחים אותם חזרה לתלמידים בצרוף הערות ותשובות לדוגמא — הכל באמצעות שרותי הדואר.

סיה האישית של המכון מכילה ד נושא שט נמספר של תלמיד. רות המורה וציונים כלליים.